

Olaylar – Kongo vatandaşı olan başvuran, 2005 yılında, Kongo Özgürlük Hareketi'ne (MLC) resmi olarak katılmıştır. Başvuran, 4 Temmuz 2006 tarihinde yakalandığını ve istihbarat ve Özel Servisler Müdürlüğünde tutuklandığını iddia etmiştir. Başvuran, üç hafta gözaltında tutulmuştur.

Daha sonra, başvuran siyasi faaliyetlerini baskı ortamında gerçekleştirmiştir. Başvuran, 21 Nisan 2008 tarihinde, Demokratik Kongo Cumhuriyeti'nden ayrılmıştır. Başvuran, 3 Haziran 2008 tarihinde, Fransa'da iltica başvurusunda bulunmuştur. Başvuru, 9 Aralık 2008 tarihinde, başvuranın ifadelerinin "iddialarının doğruluğuna veya ülkesine geri gönderildiğinde işkence görme korkusunun haklı nedenleri olduğuna ilişkin dayanak sağlamadığı" gerekçesiyle, Fransa Mülteci ve Vatansızları Koruma Dairesi ("OFPRA") tarafından reddedilmiştir. Söz konusu karar, 30 Temmuz 2010 tarihinde, Ulusal İltica Mahkemesi tarafından onanmıştır. Başvuran, 16 Ağustos 2010 tarihinde, iltica başvurusunun incelenmesine ilişkin başvuruda bulunmuştur. 24 Eylül 2010 tarihinde, Fransa'dan ayrılmayı reddetmiştir ve hakkındaki yargılama işlemleri hızlandırılmıştır. Başvurana, 2 Kasım 2010 tarihinde, ülkeden ayrılmasına ilişkin karar tebliğ edilmiştir. Bu yolla, başvuran iltica başvurusunun, OFPRA'nın kendisine tebliğ edilmeyen 6 Ekim 2010 tarihli kararında reddedildiğini öğrenmiştir. Başvuran, Ulusal İltica Mahkemesi önünde söz konusu karara itiraz etmiştir. Başvuran, 9 Haziran 2011 tarihinde, idari cezaevine konmuştur. 16 Haziran 2011 tarihinde, hala cezaevinde bulunduğu sırada, iltica başvurusunun incelenmesini talep etmiştir. Başvuran, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi önünde, Mahkeme İçtüzüğü'nün 39. maddesi uyarınca geçici bir tedbir uygulanmasını talep etmiştir. Davanın havale edildiği Bölüm Başkanı, 20 Haziran 2011 tarihinde, 39. madde uyarınca, Fransız Devleti'nin, nezdindeki yargılama işlemleri sona ermeden önce başvurunu Demokratik Kongo Cumhuriyeti'ne iade etmemesi gerektiğine hükmetmiştir. İdari birimdeki yetkili, 4 Temmuz 2011 tarihinde, başvurana ilişkin idari tutuklama kararının kaldırılmasına hükmetmiş ve başvurunu zorunlu ikamete tabi tutmuştur.

Hukuksal Değerlendirme – Madde 3

(a) *Kabul edilebilirlik* – Hükümet, başvuranın iç hukuk yollarını tüketmediğini ileri sürmüştür. Hükümet, tebliğ edildikten sonra bir ay içinde idari mahkemeye söz konusu kararın iptal edilmesine ilişkin başvuruda bulunma hakkı olmasına rağmen, başvuranın 28 Ekim 2010 tarihli sınır dışı etme kararına itiraz etmediğini gözlemlemiştir. Hükümet, ayrıca, söz konusu hukuk yolunun, hâkim hükmünü verene kadar sınır dışı etme kararı uygulanmadığından dolayı, askıya alma etkisi vardır.

Mahkeme, daha önce, başvuranla aynı durumda bulunan yabancı uyruklu kişilerin, Sözleşme'nin 35 § 1 maddesi uyarınca, idari mahkemelere başvuruda bulunmalarına gerek olmadığına hükmetmiştir (*Y.P. ve L.P. / Fransa*, 32476/06, 2 Eylül 2010). Söz konusu davada, başvuran, iltica konularından sorumlu yetkililere, ülkelerine geri gönderildikleri takdirde Sözleşme'nin 3. maddesine aykırı olarak kötü muameleye maruz kalma riski olup olmadığını tespit etme ve sınır dışı edilmelerini önleme olanağı tanımışlardır. Söz konusu bilgiler göz önüne alındığında, sınır dışı etme kararının iptal etmesine ilişkin bir başvurunun kabul edilmesi için makul bir neden olmadığından, Mahkeme, başvuranların idari mahkemelere başvuruda bulunmamalarının eleştirilemeyeceğine hükmetmiştir.

Mevcut davada, başvuranın iltica başvuruları reddedilmiştir. Ayrıca, en son aldığı ret cevabı ile başvuranın Fransa'dan ayrılmasını emreden hükmün kabul edildiği tarih arasında sadece bir kaç ay geçmiştir. Bu süre sırasında, başvuranın işaret ettiği risklere ilişkin olarak Demokratik Kongo Cumhuriyeti'ndeki durum değişmemiştir. Ek olarak, başvuran, söz konusu karar kendisine tebliğ edildiğinde, hızlandırılmış işlemler kapsamında, iltica başvurusunun reddedildiğini öğrenmiştir. Son olarak, söz konusu son karar kendisine tebliğ edilmemesine rağmen, başvuran bu karara yine de itiraz etmiş ve böylece gayretli olduğunu kanıtlamıştır. Buna göre, başvuran, Sözleşme'nin 35 § 1 maddesi bakımından, iç hukuk yollarını tüketmiştir.

Sonuç: ilk itiraz reddedilmiştir (oy birliğiyle).

(b) *Davanın esası* – Başvuranın geçmişi ve özellikle muhalefetle olan bağlantıları, tutuklanması, ifadesini destekleyen açık bir sağlık raporunun varlığı ve kampanya faaliyetlerine ilişkin olarak, müebbet hapis cezasına çarptırılmasını gerektiren suçlardan yargılandığı belirtilen, 2010 yılında hakkında çıkarılan arama kararı göz önüne alındığında, Kongolu yetkilerin, başvuranın ülkesine iade edilmesi durumunda, başvuranı tutuklayıp, sorgulayacaklarına ve sınır dışı kararı uygulandığı takdirde, başvuranın Kongolu yetkililer tarafından, Sözleşme'nin 3. maddesine aykırı olarak kötü muameleye maruz bırakılacağına inanmak için somut gerekçeler vardır.

Sonuç: sınır dışı edilme durumu ihlale yol açacaktır (oy birliğiyle).

Madde 41: manevi tazminat olarak, sınır dışı edilme durumunun ihlale yol açacağına hükmedilmesi yeterli bulunmuştur.